

der er fundet en sådan løsning på Cypernproblemet.

Morten Messerschmidt (DF):

Så er jeg nødt til at spørge, hvad det er for en løsning, statsministeren forestiller sig, for statsministeren nævnte under det tidligere spørgsmål, at det var FN, der skulle spille en rolle, og den plan, som Kofi Annan har lagt frem, er jo i den grad en desavouering af græsk-cyprioterne, den er i den grad en umyndiggørelse af alt, hvad der hedder Cyperns cypriotisk selvstændighed.

Altså, man vil give en besættelsesmagt vetoet over politiske afgørelser, man vil tvinge centralbankreserven til at blive delt fifty-fifty imellem de to statsenheder. Det er jo fuldstændig uspiseligt, og det er naturligvis også blevet afvist af græsk-cyprioterne.

Derfor vil jeg høre, hvad det så er for en model, statsministeren egentlig forestiller sig at man kan gennemføre for at få en fredelig løsning og altså få en mulighed for at løse det her problem, for selvfølgelig er alle enige i, at der skal findes en løsning.

Det skal bare være en løsning, som ikke foregår på tyrkiske præmisser, fordi det i historisk tid, i hvert fald i de sidste 30 år har vist sig, at tyrkerne kun ønsker konfrontationens linje og kun ønsker at nedgøre græsk-cyprioterne. Derfor vil jeg gerne høre: Hvad er det egentlig for en løsningsmodel, som statsministeren siger på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg har ikke til hensigt på den danske regerings vegne at lægge et forslag til løsning frem. Efter regeringens opfattelse bør en løsning findes inden for rammerne af FN, og FN's generalsekretær, Kofi Annan, præsenterede et forslag til en løsning i 2004; et forslag, som bl.a. indeholdt en køreplan for en reduktion af særlig den tyrkiske, men i øvrigt også den græske troppetilstedeværelse på øen.

Og som hr. Morten Messerschmidt nok huskede, var der en folkeafstemning, der førte til, at man på den nordlige del af øen, altså den tyrkisk-cypriotiske del af øen, stemte ja til Kofi Annans løsningsmodel, mens man på den græsk-cypriotiske side stemte nej til løsningsmodellen, og så faldt den altså.

Så der kom ikke nogen løsning, uanset at den tyrkisk-cypriotiske del altså stemte for. Man kan diskutere, hvad der så skal til, og det betyder jo, at der må tages et nyt tilløb. Og jeg kan ikke i

dag skitsere en sådan løsning, det må ske inden for rammerne af FN.

Kl. 13.20

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg fornemmer en snert af bebrejdelse over for græsk-cyprioterne i det, som statsministeren siger. Og jeg vil sige, at det forekommer mig så usmageligt, hvis man virkelig ønsker at bebrejde græsk-cyprioterne, at de afviste den helt ubrugelige plan, som Kofi Annan fremlagde.

Jeg må minde om, at den ville have betydet, at en tyrkisk-cypriotisk stemme ville være otte gange mere værd end en græsk-cypriotisk på Cypern.

Jeg må minde om, at man ville give en besættelsesmagtsminoritet vetoet over alle love i senatet.

Jeg må minde om, at man overhovedet ikke ville give de ejendomme, som den tyrkiske besættelsesmagt har taget i sin anvendelse, tilbage til de oprindelige indehavere, altså de privatpersoner, som har ejendomsretten til dem, vil man ikke give ejendommene tilbage. Man vil tage nationalbankreserverne og dele dem fifty-fifty imellem de to enheder. Det er da en så grov nedgøring af græsk-cyprioterne, jeg vil nærmest kalde det en fornærmelse. Jeg var overrasket over, at der var næsten en fjerdedel, der stemte ja.

Så derfor vil jeg sige: Når statsministeren ønsker en løsning, er det så virkelig bare en revitalisering af Kofi Annans helt usmagelige nedgøring af græsk-cyprioterne, eller hvad er det for en linje, statsministeren ønsker?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er heldigvis nu visse tegn på, at der ved FN's generalsekretærs mellemkomst vil kunne indledes et nyt forberedende arbejde med deltagelse af begge parter; et forberedende arbejde, som forhåbentlig vil føre til, at forhandlingsprocessen kan genoptages. Hvis det virkelig kunne blive tilfældet, så vil regeringen hilse det velkomment.

Morten Messerschmidt (DF):

Det gør jeg naturligvis også, jeg vil gerne kvittere for, at hvis man kan finde en enighed på Cypern, skal man naturligvis følge den. Men deri vil jeg også mene, at statsministeren må have sagt, at den plan, som Kofi Annan har fremlagt, må fjernes, at den må ryddes af bordet nu, for den er ganske enkelt ikke anvendelig.